

یادداشت

اگر نجفی و استاد خود را «معمولی» می‌پنداشند
محمد باقرزاده

روزنامه‌نگار

همان روزهای اوایل شهرداری‌اش و سکونت در «بهشت» گفته بود که این آخرین تجربه مدیریتی‌اش است و می‌خواهد چهار سال بعد خانه نشین شود. محمدعلی نجفی می‌دانست که از نگاه گروهی از سیاسیون، شهرداری تهران راه میانبری به خیابان پاستور و نهاد ریاست جمهوری است و برای آن که خیال رفقا را راحت کند، رسماً اعلام کرد که نه تنها چنین برنامه‌ای ندارد که حتی هیچ مدیریت دیگری را هم قبول نخواهد کرد. او البته از بازی روزگار بی‌خبر بود و نمی‌دانست که در اواسط این دوره چهار ساله نه تنها خدم و حشم شهرداری پایتخت را همراه خود ندارد که باید در گوشه‌های از زندان اولین روزگار سر کند. مدیر، وزیر و شهرداری که به خوشفکری و برنامه‌ریزی شهره بود و در یکی از بهترین دانشگاه‌های دنیا آسوده بود و به بالاستعدادترین جوانان ایران هم ریاضی می‌گفت، حالا در چنگال برنامه‌های دیگران است. همین روایت پرتر کار این روزها، مدام به ماه هشدار می‌دهد که آینده حسنی بارنامه‌ترین افراد هم هیچ قطعیتی ندارد و لحظاتی غفلت می‌تواند رشته‌های چنددهه‌سالی را پنبه کند. داستان نجفی می‌تواند آینده برنامه‌های هر کدام از ما باشد؛ حالا از این بگذریم که در اوضاع و احوال ناسامان این روزها، بسیاری از مردم «بنده دم‌اندوبدون برنامه و نگاهی آینده‌مان‌رایی» هستند. همین توضیحات بالا را می‌توان درباره فریبانی دیگر یعنی «میترا استاد» هم نوشت؛ دختری شهرستانی با رویاهای بزرگ که نمی‌خواست یک فرد عادی بماند. او در گام نخست، امید به معجزه هوربین بسته بود و تحقق رویای شیرین شهرت را با بازی در چند فیلم از مودا مانه، اعجاز سینما حتی اگر استعدادت کم‌تظیر باشد، شانس و پول و رابطه هم می‌خواهد. او برای بازیگری حتی جایزه‌های محلی هم برد اما هنوز یک فرد معمولی بود و راه رسیدن به شهرت، همچنان طولانی و عمر جوانی کوتاه. اگر چه پرده تهرانی معجزه‌اش را از دختری با آرزوهای بزرگ دریغ داشت اما چه باک که نردبان سیاست آن هم در دوران ستایش سیاست زبانه، راه رستگاری را نوید می‌داد، ورود به سیاست و کاندیداتوری انتخابات، در نهانی راه استاد را به دفتر و محل نجفی باز کرد و درست در روزهای رونق رویاهای بزرگ، نه تنها نردبان افتاد که ابتدایی حق یک انسان یعنی نفس کشیدن هم از میترا استاد گرفته شد. این روایت آیا داستان مشترک بسیاری از جوانان دیروز، امروز و حتی فردای ایران نبوده و نخواهد بود؟ اگر پاسخ مثبت است که میترا هم در عین گریز از معمولی بودن، فردی عادی بود و او را باید در همین فضا دید و در درش رادراک یا تقدش کرد.

تکا

تراژدی نجفی و استاد به ما می‌گوید که اصل حاکم بر هر برنامه‌ریزی در زندگی انسانی، قطعیت‌ناپذیری بودن آنهاست. اما این اصل را چگونه باید دید؟ باری به هر جهت زیستن یا تلاش برای تصمیم‌های منطقی و معقول در لحظه لحظه زندگی؟ بیایید یک گام به عقب برگردیم و بپرسیم که اگر میترا استاد نجفی را فردی عادی می‌دید و او در صدد احتمال می‌داد که او هم می‌تواند در خشم‌های انباشته انگشت روی ماشه بفشارد، باز هم به شیوه سابقه در زندگی شخصی‌شان برخورد می‌کرد؟ اگر نجفی برنامه‌ریز می‌پنداشتند که در برنامه‌ریزی‌اش برای زندگی ممکن است به گونه‌ای عمل کند که جان یک انسان را بگیرد، باز هم به همان شیوه پیشین تصمیم می‌گرفت؟ ما نمی‌دانیم که در خصوص ترسین حالات روحی و زمان‌های شخصی نجفی و استاد؛ چه تنها و چه در زندگی مشترکشان، چه گذشت اما حالا می‌توانیم بگوییم که اگر با شناخت بهتری نسبت به خود و اطراف تصمیم می‌گرفتند و رفتار می‌کردند، امروز آنها متفاوت بود. گذشته را نمی‌توان تغییر داد اما ممکن است بتوان درس گرفت و شاید ابتدایی ترین درس آن، هشدار معمولی بودن به همه انسان‌های روی زمین است.

در روزهای پس از بروز یک حادثه، کودکان به حمایت و مراقبت بیشتری نیاز دارند. ممکن است خیلی بترسند و فشار زیادی به آنها وارد شده باشد.

علی مطهری:

اگر تلویزیون خصوصی شود، از دخالت‌ها کم می‌شود

علی مطهری، نماینده مجلس گفت: «در حال حاضر شورای نظارت بر نحوه فعالیت صداوسیما وجود دارد، اما این نظارت به گونه‌ای است که جنبه استطلاعی دارد و فقط اطلاع می‌دهند. یعنی بعد از این که ممکن است برنامه‌های پخش شود و اتفاقی بیفتد به رئیس سازمان نامه می‌دهند که رئیس صداوسیما می‌تواند ترتیب اثر بدهد و می‌تواند ترتیب اثر هم ندهد بنده خودم دورهای عنوان شورا بودم و نهایتاً اگر اعتراضی می‌شد ممکن بود که رئیس سازمان جواب بدهد و ممکن هم بود که اصلاً جواب ندهد. زمانی که ما ماجرا را به رسانه می‌کشاندیم شاید جواب و واکنشی می‌دادند. اگر تلویزیون خصوصی شود مقداری از دخالت‌ها کم شده و به سمت توجه به نیازهای مردم در این حوزه می‌رویم.»

دیروز ۱۰ طرح نمایندگان برای مقابله با آمریکا در مجلس اعلام وصول شد

هالیوود را چطور گیر بیندازیم؟

اتفاق جدید و پرسروصدایی نمایندگان را به صرافت طرح انداخته است. چنین ابهاماتی در مورد بخش‌های دیگر طرح هم دیده می‌شود، مثلاً بخش‌هایی که در آن به «الزام دولت به بازپس‌گیری درآمدهای آمریکا و انگلیس از نفت ایران بعد از کودتای ۲۸ مرداد»، «الزام دولت به پیگیری حقوق قربانیان و خسارت‌دیدگان کودتای ۲۸ مرداد» و «جریمه‌مدیران مختلفی که در جهت تحریم‌های خارجی اقدام نمایند» اشاره شده و از نظر برخی از کارشناسان چنین اقداماتی یا غیر عملی است یا نیاز به تعاریف دقیق‌تر و شفاف‌تر دارد. نمایندگان همچنین در طرح خود خواستار تحریم جان بولتون، مشاور امنیت ملی آمریکا، استیون منوچین، وزیر خزانه‌داری ایالات متحده آمریکا و تد کروز، سناتور و سیاستمدار آمریکایی شدند. «الزام نیروهای نظامی به افشای اطلاعات نظامی و امنیت آمریکا در منطقه جزئیات آن مشخص شود.

غرب آسیا در چارچوب منافع ملی» از دیگر بخش‌های این طرح است. «طرح الزام دولت به حمایت از مراکز علمی - تحقیقاتی ضد استکباری»، «طرح الزام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به حمایت از ساخت فیلم‌های ضد آمریکایی» و «طرح الزام دولت به حمایت و پشتیبانی از کنفرانس افق نو» از دیگر بخش‌هایی است که به نظر می‌رسد در صورت شفاف‌شدن و مشخص‌نشدن چارچوب‌ها می‌تواند به صرف هزینه‌هایی بینجامد که اثری بر آنها مترتب نیست و در گذشته بودجه‌های کلان و کم‌فایده‌ای به آنها اختصاص داده شده است. «طرح ممنوعیت ورود خبرنگاران رسانه‌های تبعیت‌کننده از تحریم‌های آمریکا علیه ایران» هم یکی از طرح‌هاست که با پرسش‌هایی در مورد چیستی ماجرا و چگونگی اجرا مواجه شده که شاید در جریان بررسی جزئیات آن مشخص شود.

اطلاع دقیقی ندارم

محمدعلی و کیلی از طراحان طرح و نصرالله پژمانفر، اکبر و نجبرزاده و مهدی شیخ از اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس در گفت‌وگو با «شهروند» از جزئیات طرح مذکور اعلام بی‌خبری کردند

ساخته شده را نام ببرید؟

خبری از این که از چه فیلم‌ها و سریال‌هایی شکایت می‌شود، ندارم. اما انتظار می‌رود سینمای ما هم فیلم‌های ضد غربی بسازد، اما گاهی خودمان هم فیلم‌هایی نزدیک به رویکرد غرب می‌سازیم. یعنی عمدتاً فیلم‌های ایرانی امروز عقاید و باورها و سبک زندگی خودمان را زیر سوال می‌برند. مثل فیلم «اشغال‌های دوست داشتی» که فارسی سرمایه‌گذاری کرده و اخیراً طی لیستی که منتشر شده، یک میلیونارد تومان برای ساخت آن هزینه شده است. فیلمی که تجلیل از جریان فتنه و جریان‌های غربی در کشور است. فیلم «پذیرایی ساده» یا «فروشنده» که مغایر با فرهنگ ما بودند یا فیلم‌های دیگری که سبک زندگی اسلامی ایرانی را به انواع مختلف زیر سوال می‌برند و خانواده‌ها را مورد اهانت قرار می‌دهند.

از سابقه شکایت ایران از فیلم «آرگو» اطلاع دارید و این که چه نتیجه‌ای داشت و به کجا رسید؟ در این مورد اطلاعی ندارم که داستان شکایت از فیلم آرگو به کجا رسید، اما معتقدم که اهمیت مسأله در این است که

باورش سخت است اما بخش قابل توجهی از مردم هنوز برای کارت هوشمند ملی اقدام نکرده‌اند

۶ تا ۸ میلیون ایرانی خوشحال!

هفته گذشته سخنگوی سازمان ثبت احوال کشور از وجود بیش از ۶ میلیون کارت ملی هوشمند در این سازمان برای تحویل به شهروندان خبر داده بود. به گزارش باشگاه خبرنگاران، سیف‌الله بوتربانی، سخنگوی سازمان ثبت احوال کشور، با اشاره به تسریع در روند صدور و تحویل کارت‌های ملی هوشمند گفته بود: «حدود ۶ تا ۸ میلیون نفر هنوز برای دریافت کارت ملی هوشمند خود هیچ اقدامی نکرده‌اند». بعد از اعلام این خبر هم وعده داده بود تا پایان سال پروژه کارت ملی هوشمند به پایان می‌رسد». اما با وجود تمام این حرف‌ها پرسش اصلی این است که چرا هنوز حدود ۶ تا ۸ میلیون نفر برای دریافت کارت ملی اقدام نکرده‌اند؟ آن هم در حالی که در هفته‌های گذشته بانک‌ها موظف شده‌اند کارت‌های ملی جدید را در روند کار خود قرار

بدهند و طبیعتاً مشتریان دیگران نمی‌توانند با کارت‌های قدیمی، امروز روزمره خود با بانک‌ها را بگذرانند. خبرنگار «شهروند» در پرسش با عده‌ای که هنوز هیچ اقدامی جهت دریافت کارت ملی انجام نداده‌اند به پاسخ‌هایی رسید که البته درصد کمی از آنها قابل توجه به نظر می‌رسد. بخش عظیمی از پاسخ‌دهندگان به مشکلات نداشتن وقت اشاره کرده بودند که به نظر توجه منطقی نمی‌رسد؛ چون از زمان اعلام دریافت کارت ملی هوشمند حدود دو سال می‌گذرد و طبیعتاً در این زمان می‌توانستند اقدامات لازم را انجام بدهند. بخش دیگر اما به مشکلات ثبت نام در سایت ثبت احوال اشاره کرده‌اند. در زمان ثبت نام کاربر می‌توانست روز و ساعت مراجعه خود را انتخاب کرده و پرینتی از این بابت تحویل بگیرد. با این حال بعدازمراجعه به محل مربوطه، بعضی از

صدای شکستن استخوان‌های مستأجران...

احمد توکلی، رئیس

هیأت‌مدیره دیده‌بان شفافیت و عدالت با ارسال نامه‌هایی به روسای قوا، اعضای دولت و دیگر مقامات دستاندرکار در مدیریت کشور نوشت: «ما جمعیت مسئول در رده‌های مختلف، اگر ناشوا هم شده باشیم؛ از شنیدن صدای شکستن استخوان‌های مستأجران و مستمند تنها؛ در زیر فشار طاقت‌فرسا و رهای! اجاره مسکن، گریزی نداریم. حتی اگر خودمان را به کربی هم زده باشیم؛ باید تاکنون صدای «هل ناصر» آنها را شنیده باشیم! اما این که نه قدم از قدم برمی‌داریم و نه قلم از قلم؛ پناه بر خدا برای ماهایی که گویی ترسمان از خدا هم ریخته است!»

احداث سالن

موناژ سانتر فیزیوژهای مدرن

علی اکبر صالحی، رئیس

رئیس سازمان انرژی اتمی، روز گذشته در جلسه‌ای با حضور فراکسیون نمایندگان ولایی مجلس گفت: «سالن موناژ سانتر فیزیوژهای جدید و مدرن را ساخته‌ایم؛ ضمن آنکه قابلیت برگشت پذیری به شرایط قبل از برجام را داریم و ظرف چند ماه آینده خبرهای خوبی از اراک خواهیم شنید، و در ادامه افزود: «بعد از خروج آمریکاز برجام تمام دستورات مقام معظم رهبری که مربوط به حوزه فناوری هسته‌ای بود اجرایی شده ولی بندهای غیرفنی در حوزه اختیارات آنها نبوده و وزارت امور خارجه باید پاسخگو باشد.»

استاندار ده‌ای پایین باغ و وحش‌ها

عیسی کلانتری، رئیس

رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست درباره پرداخت دیه به دختر بچه سیستانی که چندی پیش بر اثر حمله گاندو دست خود را از دست داد، گفت: «به هر میزان که دادگاه برای دست این دختر بچه دیه تعیین کند، سازمان محیط‌زیست موظف به پرداخت آن خواهد بود». کلانتری همچنین در خصوص وضع باغ وحش‌ها در کشور ادامه داد: «استانداردهای باغ وحش‌ها در کشور پایین است و این استانداردها باید سریع‌تر افتاده شود. البته کارشناسان می‌گویند، وضع باغ وحش‌ها طبق استانداردها است، بنابراین مشخص است که این استانداردها مشکل دارد.»

اگر «ماتیوس پیس گر سگی» به نماینده‌ها مشورت دهد چه؟

ادامه از صفحه اول | از موضوعاتی چون استودیوهای فیلمسازی، فیلمبرداری، فیلمسازی، نویسندگی، کارگردانی، تهیه‌کنندگی و سایر عوامل تولید فیلم تا موضوعات دیگری چون جشنواره‌ها، توزیع فیلم و تبلیغات تجاری ادامه می‌یابد. کشورهای هند و نیجریه هر کدام دو برابر هالیوود محصول تولید می‌کنند، اما بازار دست آمریکا، چین و ژاپن است. این حرف نکته ظریفی دارد. انبوه‌سازی فیلم در نیجریه و هند شاید یک راه مقابله با هالیوود بوده، اما در عرصه جهانی این چین و ژاپن بوده‌اند که درست‌تر فکر کرده‌اند، اقتصادی عمل کرده‌اند و صنعت را شناخته‌اند و مقابله به مث‌شان را انجام داده‌اند. هر دو هم نسبت به آمریکا و هالیوود زایوه دارند و کیسه هالیوود هم به تن‌شان خورده. اما ما بدون توجه به تمام اینها صبح که از خواب بیدار می‌شویم طرح می‌دهیم، نه یکی، نه دوتا که یازده تا!